

af Gardetorpset; men da væsentlige Ændringer heri vilde gribe ind i Flertallets Forslag paa andre Punkter, har man ialtsald paa nærværende Standpunkt afholdt sig fra at gjøre nogen afvigende Anstuelse gjældende.

Da Flertallet ved de her fremstillede Forslag er gaaet bort fra Øvelser med fuld Krigsstyrke i Fædetsid, skal man ikke gjøre nogen Indvending imod, at de nugjældende Bestemmelser om Afdelingernes Krigsstyrke ere ubeladte af Regjeringens Forslag.

§§ 17—50.

Til § 17 har et Medlem af Flertallet (N. Jensen) stillet et Forslag, der gaar ud paa at udlette den nuværende Forskjel i Benævnelsen „Officerer“ i Modsetning til „Underofficerer“, som formentlig ikke er nødvendig. Dette Forslag vilde imidlertid nødvendiggiøre en Omarbejdelse af Lovforslaget paa flere andre Punkter, som Flertallet ikke har troet paa dette Standpunkt at burde forfølge.

Med Hensyn til Hærens Kammer vil det her være for vidtøstigt i Detailler at motivere de enkelte Ændringsforslag, der i Reglen heller ikke udkræve nærmere skriftlig Forklaring. Hovedtrækkene ere følgende: for Fodfolkets Bedkommende har man tiltraadt den Forstærkelse af den overordnede Kommando, der følger af Regimentsinddelingen. Naar Krigsministeren derimod har foreslaaet en Forøgelse af de faste Befalingsmænd, ogsaa indenfor de enkelte Afdelingers Kammer, saa har man ikke anset en saadan Forøgelse nødvendig for Fædets tjenestens Skyld, naar Rekrutstyrken ikke bliver større end 286 Mand pr. Bataillon, medens den i 1872 gjennemsnitlig var 774; og i Krigstid vil der ved de følgende Bestemmelser være sikret den fornødne Tilgang af dygtige værnepligtige Befalingsmænd; ved Fodfolket foreslaar man derfor, at den nuværende Besætning af faste Befalingsmænd bibeholdes. Ved de særlige Baaben har man derimod erkjendt Udfikkeligheden af en noget stærkere Forsyning med faste Befalingsmænd end den nuværende. Tjenesten ved disse Baaben maa nemlig erkjendes at udkræve saa megen særlig fagmæssig Uddannelse, at et forøget Antal af faste Befalingsmænd kan være vel begrundet. Hvorvidt man i denne Henseende bør gaae derom kan der naturligvis være delte Meninger; ligesom Flertallet imidlertid ikke har troet at kunne tiltræde alle Regjeringens Fordringer paa dette Omraade, saa er der ogsaa flere Medlemmer af Flertallet, der nære Tvivl om, hvorvidt dette ikke paa flere Punkter er gaaet for vidt med Hensyn til Indrømmelse af faste Befalingsmænd ved disse Baaben. Med Hensyn til Enkeltheder skal man bemærke, at der er foreslaaet en væsentlig Forandring ved Stabsfergentinstitutionen; man tilraader nemlig at anvende Stabsfergenter udelukkende ved Stabene, altsaa væsentligst til Kontorarbejde. Derved vilde disse Stillinger blive en Art Retraite-

poster for ældre, veltjente Underofficerer, som ikke mere egne sig til egentlig Tjeneste i Seledet, medens de Banfkeligheder, som Stabsfergenternes nuværende Stilling fremkalder, vilde bortfalde. Naar som Følge heraf Stabsfergenternes Antal i det Hele formindskes, da er det ikke dermed Meningen at forringe Underofficerernes Stilling og Avancementforhold. Man foreslaar nemlig tillige at gjenindsføre Kommanderfergentens graden, der af flere Grunde maa anses for hensigtsmæssig, medens man ved Lønningsloven vil kunne tilveiebringe saadanne Villkaar for Underofficererne, at de derved ville faae rigelig Erstatning for Indskrænkningen i Stabsfergenternes Antal. Forøvrigt mener man, at de nuværende Stabsfergenter bør bevares i deres nuhavende Stillinger, og der vil derved tilveiebringes en gradvis Dvergang til den ny Ordning.

Ny §§ 51—57

indeholde Bestemmelserne om Uddannelse af værnepligtige Befalingsmænd. Med Hensyn til Underforporalerne slutter man sig til Krigsministerens Forslag; i den sidste Salobel af Rekrutskolen vil der kunne gives de sminkeste Menige nogen Øvelse i Kommando og Signe, der vil være tilfællelig for disse Folks Anvendelse som Patrouilleførere m. m. Forøvrigt foreslaas de hjemsendte sammen med de Menige. Ligeledes slutter Flertallet sig til Krigsministerens Forslag med Hensyn til Udtagelse af Korporalselever blandt de Værnepligtige, og man foreslaar endvidere den samme Fremgangsmaade bragt i Anvendelse for Sekondlieutenantsselevernes Bedkommende, idet man ikke kan billige, at der for disse skulde gjøres en Udtagelse saaledes, at de kun kunde udtages, naar de selv ønskede det. Flertallet veed vel, at den hidtil anvendte tvungne Udtagelse af Underforporaler til fortsat Tjeneste har valet endel Misnøje, saa det vel kunde være ønskeligt, om det var muligt ganske at komme bort fra denne Fremgangsmaade. Efter Forslaget vil dette vel ikke ske, men Anvendelsen vil dels blive en Del indskrænket, dels væsentlig lempet. Nu udtages nemlig $\frac{1}{10}$ af Mandstabet til fortsat Tjeneste som Underforporaler for en Løn, der ikke væsentlig overstiger de Meniges. Efter Flertallets (og til dels Krigsministerens) Forslag vil der kun blive udtaget $\frac{1}{15}$ af Mandstabet, og disse ville faae Løn som Korporaler og Sekondlieutenanter. Med en saadan Lempelse har man ingen Betænkning ved at bibeholde den tvungne Udtagelse, der i og for sig ingenlunde kan siges at være i Strid med de øvrige Regler for Værnepligtens Opfyldelse, der ikke lade sig ordne anderledes, end at Byrden falder noget forskjelligt efter Tjenestens og de forskjellige Baabenarters Behov; ingen af dem, der udtages til Befalingsmænd, vil saaledes komme til ialt at ligge saalange til Tjeneste som største Delen af dem, der udskrives til de særlige Baaben, navnlig